

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16C/102/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318205183
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Pintová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4318205183.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice vo veci strán sporu žalobkyne: H., proti žalovanému: F., zast.: JUDr. Peter Šebo, advokát, Mlynská 2238, 934 01 Levice, o vyslovenie zákazu vstupu a vylúčenia z užívania bytu, sudkyňou JUDr. Miriam Pintovou, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 11.12.2018 žiadala, aby súd zakázal žalovanému vstup do bytu a vylúčil ho z užívania predmetného bytu. Žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že žalovaný je jej manžel, s ktorým majú v bezpodielovom spoluvlastníctve byť na adrese Y. č. bytu X. Dňa 23.11.2018 ju manžel fyzicky napadol a dôsledkom tohto fyzického útoku bola hospitalizovaná do 27.11.2018. V žalobe uviedla, že má strach a obáva sa opakovaného útoku na jej život, zdravie a ľudskú dôstojnosť.

2. Uznesením č.k. 16C/102/2018- 9 Zo dňa 20.12.2018 súd vyzval v zmysle § 167 ods. 2 CSP žalovaného na vyjadrenie k žalobe. Žalovaný vo vyjadrení (čl. 13,14) uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú, s tým, že tvrdenia udávané žalobkyňou sú nadnesené a jednostranne prezentované. I napriek tomu, že medzi ním a žalobkyňou došlo k incidentu, v žiadanom prípade nepovažuje tento incident, ktorý sa stal dňa 23.11.2018 za dôvod, ktorý by mal odôvodňovať vydanie rozhodnutia o vylúčení jeho užívania zo spoločného bytu. Žalovaný ďalej uviedol, že i napriek tomu, že manželstvo so žalobkyňou je rozvrátené, nemožno povedať, že vzájomné spolužitie je neznesiteľné. Odhliadnúc od incidentu zo dňa
16C /102/2018

23. 11.2018, ktorý vyústil predovšetkým do vzájomného napádania, nedošlo z jeho strany k žiadnemu napádaniu žalobkyne, keďže nemá sklon k agresivite. Z dôvodu jediného incidentu nemožno vyvodzovať, že sú splnené podmienky pre tak vážny zásah do práva užívania spoločnej nehnuteľnosti, ako je to žalobkyňou navrhované predmetnou žalobou, s tým, že žalobkyňou navrhované rozhodnutie by bolo namieste pokiaľ by išlo o dlhodobé napádanie so stúpajúcou tendenciou, čo však v žiadnom prípade nie je naplnené. Vo vyjadrení uviedol, že so žalobkyňou sa nestretáva, v súčasnosti býva v podnájme, rozhodne nemá žiadny záujem nejakým spôsobom atakovať žalobkyňu, s tým, že má záujem na čo najskoršom ukončení manželstva rozvodom a násl. sa dohodnúť na tom, kto bude predmetný byt ďalej užívať v rámci vyporiadania BSM. Uznesením č.k. 16C/102/2018-15 zo dňa 21.1.2019 súd v zmysle § 167 ods. 3 CSP vyzval žalobkyňu na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného.

3. Žalovaná vo vyjadrení (čl. 18-19) uviedla, že žalovaný na ňu fyzicky zaútočil dňa 22.11.2018 v čase okolo 22.00 hod., s tým, že opravuje nesprávne uvedený dátum fyzického útoku zo strany žalovaného, keď omylom v žalobe uviedla, že k fyzickému útoku došlo dňa 23.11.2018. Žalovaná ďalej uviedla, že po tomto fyzickom útoku sa jej podarilo dostať z bytu a požiadať susedu, aby zavolala záchrannú službu a od 23.11.2018 do 27.11.2018 bola následne hospitalizovaná. Uviedla ďalej vo vyjadrení, že žalovaný ju zmlátil kovovou palicou, s ktorou jej spôsobil zranenia popísané v prepúšťacej správe a v upovedomení o vznesení obvinenia voči žalovanému. Uverila, že už v minulosti bol žalovaný odsúdený za ublíženie na zdraví, ublížil aj inej fyzickej osobe a aj pred pár rokmi ju fyzicky napadol, dostala od žalovaného zaucho, čo jej spôsobilo zníženú schopnosť sluchu. Žalovaný ju aj v minulosti viackrát slovné napadol, zničil spoločné zariadenie, vyhrážal sa jej. Uviedla, že manželstvo je rozvrátené, už viac nechce znášať verbálne osočovanie, ponižovanie a znevažovanie, s tým, že ďalšie spolužitie so žalovaným neprichádza do úvahy. Poznamenala, že žalovaný sa sám vyjadril, že nemá záujem už bývať v predmetnom byte, nechápe jeho námietky voči podanej žalobe.

4. Uznesením č.k. 16C/102/2018-27 súd vyzval žalovaného na vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej v zmysle § 167 ods. 4 CSP. Žalovaný sa k vyjadreniu žalovanej v zmysle uvedeného uznesenia nevyjadril. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom (26.4.2019) strany sporu zhodne navrhli prerušenie konania.

5. Súd uznesením č.k. 16C/102/2018-54 zo dňa 26.4.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.5.2019 konanie prerušil na dobu 6 mesiacov v zmysle § 163 ods. 1 CSP.

6. Žalobkyňa podaním zo dňa 29.10.2019 (čl. 60) navrhla pokračovanie v konaní. Súd uznesením č.k. 16C/102/2018 - 62 rozhodol o pokračovaní v konaní vedenom na Okresnom súde Levice sp.zn. 16C/102/2018 zo dňa 7.11.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.11.2019.

7. Na pojednávaní žalobkyňa uviedla, že trvá na predmetnej žalobe, s tým, že od podania žaloby došlo k zmene v tom, že manželstvo so žalovaným bolo právoplatne rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu. Vo vyjadrení na pojednávaní uviedla, že žalovaný ju dňa 23.11.2018 fyzicky napadol, v dôsledku tohto fyzického útoku bola násl. hospitalizovaná do 27.11.2018 a za uvedený skutok bol žalovaný právoplatne odsúdený. Poznamenala, že
16C /102/2018

z manžela má naďalej obavu, je agresívnej povahy, požíva alkoholické nápoje, do uší sa jej dostalo, že manžel sa vyjadruje, že to tak nenechá, pričom aj v minulosti už bol odsúdený za ublíženie na zdraví iným fyzickým osobám, ktorý skutok už bol zahladený. Žalobkyňa ďalej uviedla, že bývalý manžel ju nekontaktuje, kontaktujú sa len prostredníctvom dcéry, keď niečo potrebuje, je pravdou, že žalovaný sa z bytu odsťahoval, vie o tom, kde býva, býva v tom istom meste, pričom všetky veci z bytu si už odsťahoval, býva v podnájme.

8. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že žiada žalobu zamietnuť, nakoľko nie sú splnené podmienky na vylúčenie žalovaného z užívania bytu, keďže nejde o dlhodobé ataky voči žalobkyni, jednalo sa iba o jeden skutok, za ktorý bol žalovaný aj právoplatne odsúdený, pričom je aj zrejmé, že došlo k vzájomnému konfliktu medzi stranami sporu, ktorého dôsledkom bolo ublíženie na zdraví žalobkyni, za ktorý skutok, ako už bolo uvedené, bol žalovaný právoplatne odsúdený. Právny zástupca ďalej uviedol, že významnou skutočnosťou, ktorá nie je dôvodom na vyhovieť žaloby je to, že žalovaný sa sám z bytu vysťahoval, býva v podnájme, v byte dcéry strán sporu. Od uvedeného incidentu žalovaný žalobkyňu nekontaktoval, nestretávajú sa, ani si netelefonujú. Byt, v ktorom v súčasnosti žalovaný býva, kúpila dcéra strán sporu z dôvodu, aby zabezpečila bývanie práve pre žalovaného. Je zrejmé, že manželstvo bolo dlhodobo rozvrátené, počas dlhoročného manželstva nedochádzalo ku konfliktom, manželstvo však nebolo riadne funkčné, manželia spolu ani riadne nekomunikovali. Uviedol, že nie je preukázané sústavné ohrozovanie žalobkyne zo strany žalovaného. Zároveň poznamenal, že po rozvoде manželstva prebiehanú mimosúdne úkony ohľadne mimosúdnej dohody bývalých manželov o vyporiadanie BSM, sporná zostáva už len hodnota bytu, ktorý do BSM patrí. Samotný žalovaný nemá záujem sa stretávať so žalobkyňou, aby nedochádzalo ku konfliktom. Žalobkyňa uviedla, že nemá žiadnych svedkov, aby preukázala, že manžel sa jej vyhráža. Nevie prečo by nemalo byť žalobe vyhovieť, keďže žalovaný nestráca vlastnícke právo k bytu, je pravdou, že bývalý manžel sa z bytu

odšťahoval, nedomáha sa užívania bytu, ktorý patrí do BSM. Býva v byte dcéry, ktorá súhlasí s tým, aby naďalej žalovaný jej byt užíval

9. Na základe vykonaného dokazovania bol zistený nasledovný skutkový a právny stav:

Strany sporu v čase podania predmetnej žaloby boli manželia, manželstvo bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 7Pc/1/2019 - 26 zo dňa 22.3.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1.4.2019 (čl. 69). Počas trvania manželstva strany sporu nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva byt č. X nachádzajúci sa v Y., a to na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. I. zo dňa 15.2.2002 a spoluvlastníckeho podielu k pozemku zapísané na X. (čl. 35 - 42)

10. Žalobkyňa podala dňa 29.11.2018 návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktoré konanie bolo vedené pod sp. zn. 13C/62/2018. Okresný súd Levice uznesením č.k. 13C/62/2018 - 16 zo dňa 30.11.2018 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému, aby dočasne nevstupoval do bytu č. X, ktorý je zapísaný n a liste vlastníctva č. XXX okres X., Obec Y., kat. územie Y., parcely reg. „C“ stavby parcelné číslo XXXX/XXX, s.č. XX druh stavby X, bytový dom na I. poschodí byt č. X, v ktorom býva žalobkyňa. Súd uložil žalobkyni povinnosť, aby do 30 dní od doručenia tohto uznesenia podala žalobu vo veci samej o vylúčenie z užívania bytu žalovaným. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.12.2018. Z dokazovania bolo preukázané, že žalovaný - manžel
16C /102/2018

žalobkyne pri incidente dňa 23.11.2018 žalobkyňu fyzicky napadol a z prepúšťacej správy Nemocnice s poliklinikou Levice s.r.o. oddelenie úrazovej chirurgie zo dňa 27.11.2018 bolo preukázané, že žalobkyňa bola dňa 23.11.2018 privezená RZP - rýchlou záchrannou službou následne po tom, ako ju napadol žalovaný, ktorý ju udieral palicou do oblasti hlavy, pričom bola aj bezvedomí. Dňa 27.11.2018 bola žalobkyňa z oddelenia úrazovej chirurgie prepustená do domácej liečby (čl. 20-21). Okresná prokuratúra Levice podaním zo dňa 21.10.2019 (čl. 61) upovedomila žalobkyňu ako poškodenú, že v uvedený deň, t.j. 21.10.2019 bola na obvineného IJ. podaná Okresnému súdu Levice obžaloba pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ zákona č 300/2005 Z.z. trestného zákona v znení neskorších predpisov, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ písm. e/ Tr. zákona. Rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 4P/114/2019 zo dňa 22.1.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.1.2020 (čl. 70-71) bol obžalovaný F. uznaný vinným, že dňa 22.11.2018 v čase okolo 21.30 hod. v Y. časť X. v priestoroch obývačky bytu č. X napadol svoju manželku a to tak, že po predchádzajúcej slovnej hádke jej priložil na hrudník paralyzér, ktorý bol súčasťou vychádzkovej omračujúcej palice a opakovane do nej púšťal elektrické výboje, po čom poškodená spadla na podlahu a narazila čelom na zem, následne sa prebrala na zemi pod konferenčným stolíkom, kde jej priložil na hrud' paralyzér a znova púšťal elektrický výboj, pričom došlo medzi nimi k zápaseniu o palicu, pri ktorom ju udieral spodnou kovovou časťou palice po ľavej ruke, ktorou sa snažila uchrániť pred útokom, násl. sa jej podarilo postaviť, po čom ju obvinený 2 krát silno udrel palicou do oblasti hlavy, od trvajúceho útoku upustil až potom, keď uvidel svoju manželku zaliatu krvou, pričom svojím konaním jej spôsobil otras mozgu, podvrtnutie krčnej chrbtice, tržno- zmliaždenú ranu čelovej oblasti hlavy, tržnú ranu ľavej temenej oblasti hlavy, pomliaždenie ľavého prsníka, pomliaždenie pravého prsníka, pomliaždenie ľavého predlaktia, pomliaždenie ľavej ruky vyžadujúce si dobu liečby v trvaní do 6 týždňov, počas ktorých bola obmedzená v bežnom spôsobe života a teda sa dopustil konania, ktoré smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil úmyselne, inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo a spáchal čin na chránenej osobe, čím spáchal pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona k § 155 ods. 1 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ písm. e/ Tr. zákona, za čo sa odsudzuje na trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, s tým, že výkon trestu odňatia slobody sa podmienične odkladá a ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 3 roky.

11. Podľa § 146 ods. 2 O.Z., ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

12. Použitie právneho prostriedku upraveného v ustanovení § 146 za použitia § 853 O.Z. so zreteľom na to, že správa majetku bývalých manželov sa až do vysporiadania riadi ustanoveniami o bezpodielovom spoluvlastníctve.

13. Podľa § 853 ods. 1 O.Z., občianokprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

16C /102/2018

14. Ustanovenie § 146 ods. 2 O.Z. upravuje osobitný dôvod obmedzenia užívacieho práva manžela k domu alebo bytu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Účelom právnej úpravy zavedenej do občianskeho zákonníka novelou č. 526/2002 Z.z. je ochrana oprávnených záujmov manžela a blízkych osôb, ktoré bývajú v spoločnom dome alebo v byte s druhým manželom pred násilným správaním tohto manžela a to obmedzením užívacieho práva manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne úplným vylúčením manžela z užívania spoločnej veci. Obmedzenie, resp. vylúčenie užívateľského práva manžela predstavuje závažný zásah do jeho vlastníckeho práva. Ide o výnimočný zásah do práv spoluvlastníka, ktoré mu vyplývajú z ustanovení § 123, 144 O.Z. v záujme ochrany práva na život a zdravie blízkych osôb. Podmienkou aplikácie tohto ustanovenia je preukázanie nasledujúcich skutočností: 1/ bezpodielový spoluvlastnícky vzťah manželov k domu, resp. bytu, 2/ spolužitie osôb, medzi ktorými dochádza k hrozbe domáceho násillia v dome alebo byte, 3/ fyzické alebo psychické násillie voči druhému manželovi, alebo blízkej osobe, príp. existencia hrozby takéhoto násillia, 4/ realizácia násillia, resp. jej hrozby vo vzťahu k manželovi, alebo blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom byte, nachádzajúcom sa v bezpodielovom spoluvlastníctve, 5/ nezniesiteľnosť ďalšieho spolužívateľa. Pokiaľ ktorákoľvek z uvedených podmienok nebude splnená, obmedzenie užívateľského práva manžela k spoločnému domu alebo bytu nebude opodstatnené. Nezniesiteľnosť ďalšieho spolužívateľa musí mať značnú intenzitu a musí natoľko znížiť kvalitu spolužívateľa v spoločnej domácnosti, že toto spolužitie bude možné objektívne považovať za nezniesiteľné., uvedenú podmienku treba chápať tak, že pomery v dome alebo v byte druhému manželovi a jeho deťom či iným blízkych osobám bývajúcim v byte, nedovoľujú byť pokojne užívať bez strachu o svoju osobu alebo o život a zdravie ostatných členov v domácnosti. Ak napríklad v čase rozhodnutia súdu nebude medzi účastníkmi konania existovať spolužitie v spoločnom byte, pretože jeden z manželov sa z takéhoto bytu odsťahoval, návrhu na obmedzenie užívacieho práva tohto manžela, resp. jeho úplné vylúčenie z užívania bytu nebude možné vyhovieť.

15. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že zo strany manžela - žalovaného došlo voči žalobkyni - manželke k fyzickému útoku, žalovaný spôsobil žalobkyni ublíženie na zdraví, za ktorý skutok, ako bolo uvedené, bol právoplatne odsúdený. Žalobkyňa v konaní okrem uvedeného trestného činu, ktorému sa dopustil voči nej žalovaný, argumentovala, že v priebehu manželstva dochádzalo zo strany žalovaného k verbálnym útokom voči jej osobe, vyhrážkam, ktorú skutočnosť žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala. Je zrejmé, že zo strany žalovaného došlo voči manželke k fyzickému útoku, pri ktorom jej spôsobil ublíženie na zdraví, za ktorý skutok bol právoplatne najšším súdom odsúdený. Žalovaný však v súčasnosti byt, ktorý patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov neužíva, nedomáha sa ani užívania predmetného bytu, so žalobkyňou sa nekontaktuje, práve naopak sa jej vyhýba a býva dlhodobo v byte, ktorý mu zabezpečila pravdepodobne aj z dôvodu zamedzenia kontaktov medzi rodičmi vlastná dcéra strán sporu. Samotná žalobkyňa potvrdila, že žalovaný nemá záujem byť užívať, medzi stranami sporu prebiehajú mimosúdne rokovania ohľadne vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po zániku BSM, kto zostane vlastníkom predmetného bytu, s tým, že je sporná len výška trhovej hodnoty predmetného bytu za účelom prípadnej mimosúdnej dohody o vyporiadanie BSM. Z dôvodu, že v čase rozhodovania súdu bolo zistené, že žalovaný predmetný byt neužíva, nedomáha sa ani jeho užívania, z bytu sa odsťahoval, čo potvrdila aj samotná žalobkyňa, súd žalobu z tohto dôvodu zamietol a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

16C /102/2018

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Žalovaný bol v konaní procesne úspešný v celom rozsahu, súd mu tak priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením, po právoplatnosti rozsudku vo veci samej podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpisateľného súdu na Krajský súd v Nitre (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

16C /102/2018

Podľa čl. I § 2 ods. 1 , s poukazom na § 1 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z.z. lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní (teda ani lehota na podanie odvolania) v čase odo dňa 27.3.2020 do 30.4.2020 neplynú.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).